

תשובה לרב יעקב מדן – ראש ישיבת 'הר עציון'

אין זו משימה מובנת מאליה, מצדו של רב, לצאת להגנתה של אישיות פוליטית, ואפילו תהיה זו מן הקרובות לעמדות התורה. הגנה כזו תיראה תמיד כגובלת בחנופה, כמשוקעת באינטרס, וגרוע מכל, האישיות הפוליטית תתנשא בגאווה מעל הרב ללא כל יוצא מן הכלל. אך הפעם כיון שמדובר בטובת כלל ישראל, אין מנוס מלדחוק חששות ודאגות אלה הצדה, ולומר את האמת.

כל יהודי נורמלי ובריא לא היה זקוק להתקפתו של ח"כ סמוטריץ' נגד החלטת הפרקליט הצבאי הראשי לפתוח בחקירה נגד קצינים וחיילים, שהיו מעורבים באירועים שבהם נורו למוות שני פלסטינים שהתפרעו ליד גדר המערכת ברצועת עזה, כדי לחוש ולהבין שיש כאן לא רק "להיטות היתר להיראות טוב בעולם במחיר תקיעת סכין בגב לוחמי צה"ל היא מסוכנת ופוגעת בביטחון ישראל" - אלא שמדובר בסימני מחלה כרונית שפגעה בחלקים ידועים של החברה הישראלית כבר שנים רבות. וברור גם ש"לוחמי צה"ל ראויים לגיבוי והוקרה, גם במקרים של טעויות. ולא לפרקליטים שיושבים במשרדים ממוזגים ושופטים לאור הפלורסנט סיטואציה מלחמתית מורכבת אל מול פני האויב".

ובכל זאת, ידידי הרב יעקב מדן יצ"ו, ראש ישיבת הר עציון, טען שח"כ סמוטריץ' טעה משום שבביקורתו הוא משחק לידי גופי השמאל הקיצוני בארץ ובעולם המתאמצים מעבר ליכולתם, לפלג ולסכסך את החברה הישראלית, ובמיוחד את צה"ל, וכך לפורר את כל היקר לנו במדינתנו. ולכן, לדבריו, אסור לאיש להביא את צה"ל, שכל תפקידו הוא להגן על עמנו, לעסוק ב"קטנות". אין איש שיכול לזלזל בחששות אלה, של נפילה לעיסוק הדוחק את הדאגה לבטחון הצדה, ומשום כך שיקולי הרב מדן ראויים לתשומת לב ולהתחשבות. אלא דא עקא, אף שכוונתו טובה, טיעונו עיתים תמוהים, עיתים לוקים בחסר ועיתים אף מופרכים. תמוהים, כגון העובדה שכראש ישיבת הר עציון הוא קובל נגד הפירוד והפילוג בצה"ל, מטעמי בטחון, ושכח שהפירוד הראשון בציונות הדתית (ומטעמי "בטחון"), החל עם הקמת תנועת 'עוז ושלום' שמרכזה היה בישיבת הר עציון. כמו כן, העובדה, שהוא מצטט את הרב יואל בן נון, בביקורתו על מושג ה"עכשיו" (שלום עכשיו, משיח now ודומיהם), שלא מנעה ממנו - בהאשימו ציבור שלם ברצח רבין (תוך זריעת פילוג ופירוד בציונות הדתית), על פשע של אדם יחיד - ליפול בבעיות ה"עכשיו" באותו הזמן, ולהכשיל באופן קטסטרופאלי את העתיד.

זאת מבלי לפתוח בדיון רעיוני שהיה מוכיח בקלות שיש 'עכשיו' ראוי ויש 'עכשיו' שאינו ראוי. שהרי לבקש גשמים בעתם היא הזמנת ברכת ה' הראויה ביותר (לעיתים אף עד כדי תענית) כמפורש בתורה עצמה ("ונתתי גשמיכם בעתם"), כאשר בקשה אוטופית של שלום עם אויבנו מסביב במזה"ת, היא כידוע תפילת 'אך שוא'. אך קשה מזה: כיצד יידידי, על אף היותו ראש ישיבה, אינו מבחין בטעות הלוגית שבדבריו? הלא עצם החקירה נגד שני חיילים אלו, נובעת מפעילותו של השמאל הקיצוני, היודע מתוך ההד שעשתה פרשת אזריה באווירה הציבורית, שעצם החקירה תקומם חלקים נרחבים שעדיין ברי דעת במדינתנו, וא"כ ההסכמה לפתוח בחקירה כזו היא כבר כניעה של צה"ל ללחצי השמאל הקיצוני הבא לסכסך. אם כן, מגמת הסכסוך בחברה הישראלית כבר החלה, ועוד באמצעות היקר לנו כצה"ל. מה גם שצה"ל כבר נגרר לעיסוק בקטנות אלה. מדוע, אם כן, הרמת קול הקורא לצה"ל לא ליפול בפת, תיחשב לגורם סכסוך כאשר כל כולה באה דווקא למנוע סכסוך?! וגדולה מכולן: נניח שנשכח מהעוולות של צה"ל בעת האחרונה כלפי דתיים, כדי שלא נפורר צה"ל על קטנות מסוג "זעקה על קיפוח הדרוזים, לענייני הדתה, מ'אכלו לי, ל'שתו לי' וכו' וכו'", כדרישת הרב מדן, במקרה זה, חקירה זו אינה "קטנות" כלל וכלל, ואינה עיסוק דתי. היא עוסקת בלב ליבו של תפקידו של צה"ל! ומשום כך, כל כולה מהווה הריסה של צה"ל. כי לא זו בלבד שהיא מביאה חיילינו לידי סכנה, אלא שהיא גם מפוררת את צה"ל מבפנים, משום שכל מוטיבציה ללחום תיפגע ממנה, באשר כל חייל יחשוש לנקוט בצעדים הנראים לו נכונים בשטח.

יסלחו לי הקוראים על סגנוני הבוטה, אך אין מנוס מלקבוע שמכאן והלאה, רק אידיוט או לחילופין בעל מסירות נפש מלאכית, ירצה ללחום בלב שלם בצבא שעלול להעמיד אותו במשפט על פגיעה באויב! האמת היא, שטפשות זו, המביאה צבא לחקור חייליו על פגיעה באויבים אכזריים, היא שיא הראוי בהחלט לספר השיאים של גינס, ואינני מבין איך עדיין לא זכה להירשם לטובת מדינתנו. מלה טובה על כל פנים חייבת להיאמר: אי אפשר שלא להתמלא הערצה כלפי עמנו, שלמרות טפשות זו, בניו נלחמים ברבבותיו כאריות, למרות איומים משפטיים פנימיים כאלה.

אבל על ידידי ראש הישיבה, מתעוררת שאלה קשה ביותר: כיצד אין הוא זוכר את דברי חז"ל המפורשים, לפיהם בשעת מלחמה "טוב שבגויים הרוג"? אין בדברי אלה כל הזמנה לתרגום לשפת המעשה של אמרה זו, משום שפקודות צה"ל אוסרות פעמים רבות גישה זו, וחיילים לציית לפקודות צה"ל. אך במסגרת דיון פילוסופי-מוסרי וסוציולוגי צבאי יהודי, השאלה חייבת להישאל. כיצד ראש ישיבה מכובד, נופל בפח של העיוות מבית מדרשו של אהרן ברק, לפיו לאויב מעמד משפטי שווה לזה של אזרח? מלחמה, ככל מלחמה, אינה מתנהלת בין פרטים. מלחמה היא מאבק בין עמים, וככזו, כל פרט בצד של האויב, הוא בהכרח על תקן של לוחם שבא לפגוע! לצערי, כבר פעמים רבות מדי נאלצתי להעיר, שמישיבתו יוצאים קולות צורמים,

במנגינה מאד כנסייתית, לפיהם אויבינו הרוצחים, ראויים ליחס הנכון והראוי לסתם אזרח מבני עמנו. אל נא תטילו עלינו פעם נוספת, את חובת ה-'VIA DOLOROSA'.

העובדה שידידי ראש ישיבת 'הר עציון', השולח את תלמידיו בקו ראשון באלפים, רואה בויכוחים אלה המבריאים את החברה סכנה, ואינו רואה בכניעה של צה"ל לאיומי השמאל סכנה, מדאיגה ביותר. בפרט בימינו אלה, כאשר מתפרסמים דבריו של מי ששימש כסגן הרמטכ"ל, יאיר גולן, שהספיק להצטיין באמירות שנויות במחלוקת המפלגות את כל עם ישראל. קצין בכיר זה, המתגלה כחניך חוגי השמאל הקיצוני, שהתפרסם כבר בהאשמות של פאשיזם בתוכנו, העז להוסיף, ע"פ עדותו של חגי הוברמן, **במהלך יום עיון בנושא 'ערכי צה"ל' לפני "קציני אוגדת המילואים הדרומית, מרמת מפקד פלוגה ועד מפקדי חטיבות", "כי ערכי צה"ל מחייבים לסכן חיים של חיילי צה"ל, כדי לחסוך בחיי פלסטינים חפים מפשע"!** ומדוע להרעיש עולמות כנגד הצהרותיו של תא"ל וינטר הוא דבר מה מוצדק, ולא חוששים לכך שהדבר מפורר לא רק את צה"ל, אלא את כל עמנו, וליאיר גולן מותר לתקוף בתוך תוכו של צה"ל (באותו יום עיון) קצין מבריק! אינני מבין מדוע לא הציע הרב מדין הצעה נגדית, כגון לומר לפצ"ר להישאר בארון אטום וכך לא ישמע תלונות השמאל, ובאופן זה, לא יתעורר כל חשש של התפוררות? מדוע לא הציע הרב מדין לצה"ל, להפסיק לעסוק בפוליטיקה, בחינוך לאידיאולוגיה ידועה, וכך יוכל להתמסר כולו רק לענייני בטחון?

לסיכום: ידידי היקר, אתה רוצה ובצדק, לשמור על צה"ל, וגם אנחנו רוצים לשמור עליו ולא פחות ממך, אך הפעם טעית. משימתנו הקדושה היא לומר לצה"ל: אין מקום יותר לכוחנות מזמנו של בן גוריון, שאיפשרה לצה"ל לעצב את רוח האומה באמצעותה. רוח האומה נושבת מהר סיני, ורוח זו היא המשפיעה על האנושות כולה כבר אלפי שנים. צה"ל איננו רק צבא הגנה לישראל, אלא הוא צבאות ה', והשמירה על אחרון החיילים הינה משימת קודש. ולמען שמירה זו נמשיך, ומחוייבים אנו להמשיך להיאבק נגד כל גורם המסכן אותם, אף אם גורם זה אהוב ומוערך ככל שיהיה. לא יהיה בכך פירור ופירוד, אלא אהבת ישראל אמיתית ועמוקה.